

Bilag 5.

Den danske Handelsstands
Fællesrepræsentation.

København, den 6. April 1911.

Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation tillader sig herved i Anledning af det til Behandling i det høje Ting foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster at rette en indtrængende Opfordring til det høje Udvalg om at virke for, at den forestaaende Takstforhøjelse ikke forrykker det bestaaende Forhold mellem Nærtrafik og Fjerntrafik. Ved Lovforslagets § 1, 3, 1ste Stykke, søges der ifølge Motiverne Hjemmel til at indføre en ny Takstskala for Godsbefordringen, hvorefter kun Konstanterne og de 2 første Zoner (å 60 km) forhøjes, hvorimod for de 2 næste Zoners Vedkommende Styktakst 1 og 2 forblive uforandrede, medens Styktakst 3 og Vognladningstakst 4 og 5 endog nedsættes. Da nu Fjerntrafikken allerede i Forvejen er mere end tilstrækkelig begunstiget, synes det dobbelt urimeligt i et Øjeblik, da Statsbaneindtægterne søges bragte i Vejret for at skaffe en bedre Forrentning af den i Banerne nedlagte Kapital, at nedsætte Satserne for Fjerntrafikken og derved oven i Købet forrykke Forholdet endnu mere til Nærtrafikens Ugunst. Man tillader sig derfor at henstille, at der gives den paagældende Lovbestemmelse en saadan Ordlyd, at naar Takstskalaen derefter udarbejdes, den samlede tilstræbte Forhøjelse fordeles jævnt over Takstklasserne, saa at man bevarer det hidtidige Forhold imellem de forskellige Zoner indbyrdes.

Naar dernæst Ministeren for offentlige Arbejder i Motiverne forbeholder sig at foretage enkelte mindre Ændringer i Havnebanetaksten, hvad der efter hele Forslagets Tendens endog synes at tyde paa en eventuel Forhøjelse af denne Takst, da maa Fællesrepræsentationen benytte Lejligheden til endnu en Gang at henlede Lovgivningsmagtens Opmærksomhed paa, at Handelsstanden i en Aarrække har andraget om denne Taksts fuldstændige Ophævelse. Man kan ikke blive træt af at fremhæve, at Havnene jo netop for Banerne ere vigtige Tilførselskilder, som det altsaa gælder om at holde saa aabne som muligt, og at Opkrævningen af særlig Betaling for at tilføre Banerne Gods til Befordring i Virkeligheden er lige saa irrationel, som hvis Banerne vilde tage Entré til Banegaardene af de rejsende eller en Købmand Entré til sin Butik af Kunderne. Oven i Købet paafører den nuværende Ordning af Havnebanetaksterne de forskellige Byer ret ulige Udgifter for Varernes Fremførsel fra Havnen til Stambanen, ja, i København bestaar der endog Ulighed mellem de forskellige Dele af Staden indbyrdes, saaledes at den omkring Østbanestationen liggende Staddel oven i Købet maa betale et Tillæg af 10 km til Taksterne for Hovedstationen, jfr. nærmere vedlagte Bilag. I 1897, 1899, 1902 og 1907 har Handelsstanden derfor den ene Gang mere indtrængende end den anden andraget om, at disse Takster fuldstændig afskaffes — eller dog i hvert Fald sættes til en lav, ensartet Sats. Det er da nu vort Haab, at det høje Landsting endelig vil forhjælpe os til dette billige Kravs Opfyldelse.